

**Ecaterina a Suediei
(1331-1381)**

Tatăl ei era un prinț al Suediei, iar mama, Sf. Brigita. A crescut într-o mănăstire, de a unde a ieșit pentru a se căsători cu un tânăr nobil, care era invalid și pe care îl va îngriji cu mare devotament. După moartea tatălui ei, mama s-a stabilit la Roma. Ecaterina merge și ea acolo în 1350, unde decide să rămână, după ce află vestea morții soțului ei. Devine o apropiată însoțitoare a mamei ei. După moartea mamei, se întoarce în Suedia pentru a o înmormânta în mănăstirea din Vadstena, unde intră și ea și unde va deveni abatesă.

În anul 1484, Papa Inocențiu al IV-lea a autorizat venerarea ei ca sfântă.

**Calendarul săptămânii
18-25 martie 2018**

- 18 D **DUMINICA 5 DIN POST;**
Sf. Ciril din Ierusalim, ep. înv.
- 19 L **SF. IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA;**
Fer. Marcel Callo, m.
- 20 M Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.
- 21 M Sf. Nicolae din Flie, pustnic
- 22 J Sf. Lia, văduvă
- 23 V Sf. Turibiu din Mongrovejo, ep.
- 24 S Sf. Ecaterina a Suediei, clg.
- 25 D **DUMINICA FLORIILOR;**
Sf. Dismas

Gândul săptămânii

“Fiul lui Dumnezeu a fost vândut, dar n-a fost cumpărat. Iată însă că cel vândut ne-a răscumpărat pe toți.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

18 martie 2018 • DUMINICA 5 DIN POST • Sf. Ciril din Ierusalim, ep. înv.

LECTURA I

Voi încheia o alianță nouă și de păcatele lor nu-mi voi mai aduce aminte.

Citire din cartea profetului Ieremia 31,31-34

Domnul spune: “Iată, vin zile - oracolul Domnului - când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda o alianță nouă. Nu ca alianța pe care am încheiat-o cu părinții lor în ziua când i-am luat de mână și i-am scos din țara Egiptului, alianța mea pe care ei au rupt-o, deși eu stăpâneam peste ei - oracolul Domnului. Aceasta este alianța pe care o voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea - oracolul Domnului: voi pune legea mea înlăuntrul lor și în inima lor o voi scrie; eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu. Nimeni nu-l va mai învăța pe aproapele său și nimeni, pe fratele său, zicând: “Cunoaște-l pe Domnul!”, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare - oracolul Domnului. Căci eu le voi ierta nelegiuirile și de păcatele lor nu-mi voi mai aduce aminte”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 50(51),3-4.12-13.14-15 (R.: 12a)

R.: Creează în mine, Dumnezeu, o inimă curată!

Ai milă de mine, Dumnezeu, după marea ta bunătate, și, după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! **R.**

Creează în mine o inimă curată, Dumnezeu, și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu! Nu mă alunga de la fața ta și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine! **R.**

Dă-mi înapoi bucuria mântuirii tale și întărește-mă cu duh binevoitor! Atunci voi învăța pe cei fărădelege căile tale și cei păcătoși la tine se vor întoarce. **R.**

LECTURA A II-A

A învățat ascultarea și a devenit cauză de mântuire veșnică.

Citire din Scrisoarea către Evrei 5,7-9

Fraților, în zilele vieții sale pământești, Cristos a oferit, cu strigăte puternice și cu lacrimi, rugăciuni și cereri către acela care avea puterea să-l salveze de la moarte și a fost ascultat datorită evlaviei lui. Și, deși era Fiul, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 12,26

“Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze, spune Domnul, iar acolo unde sunt eu va fi și cel care mă slujește”.

EVANGHELIA

Dacă bobul de grâu care cade în pământ moare aduce rod mult.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 12,20-33

În acel timp, printre cei care au urcat să se prosternă de sărbători erau unii greci. Aceștia s-au apropiat de Filip, cel care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat: “Domnule, vrem să-l vedem pe Isus”. Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei, iar Andrei și Filip au venit și i-au spus lui Isus. Isus le-a răspuns: “A venit ceasul ca Fiul Omului să fie glorificat. Adevăr, adevăr vă spun: dacă bobul de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne singur;

însă dacă moare, aduce rod mult. Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața veșnică. Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze, iar acolo unde sunt eu va fi și cel care mă slujește. Dacă îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti. Acum sufletul meu este tulburat și ce să spun: «Tată, salvează-mă de ceasul acesta!»? Însă tocmai pentru aceasta am ajuns la ceasul acesta. Tată, glorifică numele tău!” Atunci a venit o voce din cer: “L-am glorificat și iarăși îl voi glorifica”. Mulțimea care stătea acolo și care auzise spunea că a fost un tunet; alții ziceau: “Un înger i-a vorbit”. Isus a răspuns: “Nu pentru mine a răsunat vocea aceasta, ci pentru voi. Acum are loc judecata acestei lumi; acum conducătorul acestei lumi va fi aruncat afară, iar eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine”. Spunea

aceasta arătând de ce moarte avea să moară.

Cuvântul Domnului

În acel timp, unii dintre grecii veniți la Ierusalim, să se închine de sărbătoarea Paștelui, s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicându-i: „Domnule, am vrea să-l vedem pe Isus” (...) (In 12,20-33).

Ne aflăm în ultima duminică dinaintea Săptămânii Sfinte. Fragmentul evanghelic al acestei duminici evocă un eveniment petrecut cu câteva zile înainte de sărbătoarea Paștelui, la care Isus a venit împreună cu ucenicii săi cei mai apropiați. Atmosfera pe care textul o degajă, este una deosebit de tensionată. Isus și-a făcut o intrare triumfală în cetatea Ierusalimului, iar poporul, considerându-l drept Mesia, a aclamat Osana! Osana, Fiul lui David!, ca atunci când un nou rege, proaspăt uns, se îndrepta spre locul unde urma să se încăuneze în tronul său regal. De altfel, fariseii au zis unii către alții: „Iată, lumea s-a dus după el!” (In 12,19).

În acest context, unii dintre grecii – de bună seamă, niște simpatizanți ai religiei iudaice – veniți la Ierusalim l-au rugat [pe Filip], zicându-i: „... am vrea să-l vedem pe Isus”. Or, o astfel de cerere presupune, în Evanghelia Sfântului Ioan, mai mult decât o simplă curiozitate de a vedea cu proprii ochi pe cineva renumit. Sfântul Ioan ne lasă să înțelegem că ei se află în căutarea adevărului. Drept care, ceea ce urmează, se dorește a fi revelația cea mai profundă pe care Isus o va da cu privire la identitatea și misiunea sa.

Într-adevăr, preamărirea Fiului Omului presupune ca bobul de grâu căzut în pământ să moară. Numai în acest mod aduce mult rod, altfel rămâne singur. Prin această alegorie Isus exprimă cel mai bine faptul că preamărirea Lui are loc în momentul morții Sale pe cruce și că o astfel de moarte nu reprezintă sfârșitul Lui și a lucrării pe care a desfășurat-o, ci mai curând modalitatea de a deschide calea către Tatăl, a tuturor celor care îl urmează.

Acest moment al morții nu este scutit, însă, de neliniști. Acum sufletul meu este tulburat, spune Isus. Dar ce să zic, „Tată, scapă-mă de ceasul acesta?” În aceste cuvinte regăsim un ecou din Ghetsemani: „Tată, dacă vrei, îndepărtează potirul acesta de la mine...” (Lc 22,42). Tulburarea interioară este totuși depășită de Isus. Ca și în grădina de dincolo de pâraul Cedron unde se supune total voinței Celui care l-a trimis – „... dar nu voința mea, ci a ta să se facă!” (Lc 22,42) – Mântuitorul acceptă și acum să-și asume, indiferent de cât de dureroasă va fi, jertfa crucii, „... căci tocmai de aceea, spune El, am ajuns la ceasul acesta”.

În fața unei astfel de dăruiri de sine, nu putem decât să ne înclinăm, să o adorăm și să ne angajăm în a-L urma pe drumul pe care El ne conduce către viața cea veșnică: întrucât rodul ultim al preamării lui Cristos nu este judecata lumii, ci tocmai călăuzirea întregii umanități spre această viață.

Pr. dr. Tarciziu Șerban